

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۴/۱۰

پوهندوی آصف بهاند

«ډپوي، ډپوي ماښام»

يو ښه نوبت، يوه ښه لار

دويمه برخه

د لمانځل شوو په باب نظريات:

د «ډپوي، ډپوي ماښام» د هر شاعر د لمانځلو په پار ښاغلي محمداالله هميم ډپري لنډي، خو ماهرانه - هنرمندان او استادانه مقدمه گي ليکلي دي چې په ريښتيا سره د ستايلو وړ دي. دلته به يې د نموني له پاره درې بېلگي راواخلم:

- شپاړسم ماښام د "کاملې" او "معصومي" په نومونو ډپوي بلې شوي دي او هميم دا وړه هنرمندانه مقدمه ورته ليکلي ده:

د پاڼو شميره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکني د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خپر و لولئ

«نن ماښام د "کاملې" او "معصومي" عزیزيانو په نوم ډيوې بلوو.

دوه خویندې شاعرانې، دوه نغمې دوه زمزمې. د سرودونو بلبلاڼې. همغه چې ویل یې، د کور دې یو یا د گور خو:

«گور د خپل وطن دې وي، یا کور د خپل لالي دې وي.»

همغه چې پر زړه یې د سکوت کاني کېښول، او تربته ساه یې فقط او فقط "شعر" کېدای شوه. همغه د محرومیت چیغې چې ویل یې:

«مور کم نصیبو ته د درو بنو سړی دی وطن.»

– دیارلسم ماښام د رضوان الله اوبرنگ په نامه چې همیم د مینې او هنر په رنگ، رنگولی. دا

د همیم **جملي** دي:

«نن ماښام د رضوان الله "اوبرنگ" په نوم ډيوې بلوو.

د اوبو رنگ، بې رنگه سړی! خو رنگین شاعر، بویه خپل ټول رنگ یې شعر کې واچاوه. کټ - مټ یې د ځان په څېر شعر ولیکه. همغه شاعر که څوک یې په ژوند پوی شي؛ له شعر به یې لا خوند واخلي.

یو بې کسه بنده، چې ماښام کې د خلکو ننداره کوي هر سړی خپل کور او اور ته ځي، دا تماشه یې په نا امیده سترگو لیده لکه: «د سهار ستوري چې رپي.» دی وايي:

زه چرته لار شم. «څه په نه خبره زړه د سړي وران شي.»

همغه اوبرنگ چې نه د چا یاد مړ کړ او نه په ژړېدو مړ شو، بیا یې له ډېر ادبته وویل:

«زهر په څو دي دوکانداره، زه په څو مرمه؟»

همغه اوبرنگ چې زنده گي یې د ترخو اوبو پپاله وه او د چا په نوم یې لاسونو کې چپه شوه. همغه اوبرنگ چې له سختو پړاوونو نه راوتی مست ژوند یې دوه لفظونو «خدای په امان.» ختم کړ...

– اتم ماښام د عیسی مشعل په نامه غوټه شوی او همیم **داسې** توري ورته امیل کړي دي:

«نن ماښام د عیسی مشعل په نوم ډيوې بلوو.

د پښتو معاصر ادب ډېر کشر لاروی، همغه مشعل چې سترگې یې د ښکلا په لید وتلې. همغه مشعل چې کم مزل یې کړی، خو ډېرې تماشې. همغه مشعل چې په خپل هنر یې ډېرو عمیقو او رنگینو تماشو ته ودرولو، گوته په غاښ! زمور د ذوقونو دعا یې واخیسته. همغه مشعل چې په شپو کې بل شو، د کار شو، د ذوق توري مېنې یې رڼا کړې. همغه چې وړې - وړې کېسې یې لټ په لټ کړې، لویې کیسې یې پکې پیدا کړې...»

همغه خویندې چې په وچه څانگه اخري پانې وي، خو باد ستړی شو، راویې نه غورځولي. همغسې یې د ژوند سرودونه ویل، د پسرلي زیري یې وړل.»

په دې مقاله کې د «ډيوې، ډيوې ماښام» پروگرام د ټولو لمانځل شوو په باب د نظریاتو راورل او ورباندې خبرې کول لږڅه ستونزمن کار دی. ما داسې وکړل چې تراوسه پورې د لمانځل شوو ښاغلو

او اغلو له ډلې نه مې درې تنه انتخاب کړل: نصیر احمد شهاب، حنیف حیران او احسان الله درمل. د هر یوه په باب نظریات او کامنتونه مې ولوستل او ځینې نظریات مې د بېلگې په توګه رانقل کړل.

د ټولو نظریاتو تر لوستلو وروسته سړي ته امید پیدا کېږي چې خلک له خپلو فرهنگیانو او شاعرانو سره څومره مینه لري او د مثالونو او خاطراتو په یادولو سره یې په عملي ډول په لمانځه کې برخه اخلي. بله د امید خبره دا ده چې د نظریاتو او کامنتونو د لیکونو ادبي ذوق، سوبه او د سواد او معلوماتو کچه هم لوړه او د خورا ستاینې او درناوي وړ ده.

اوس به په ترتیب سره د هغو دريو شاعرانو په باب نظریات راواخلم چې ما انتخاب کړي دي:

- نصیر احمد شهاب:

چې لېونی زړه مې پسخیږي د ماتم لپاره
نوي یاري خو به کوم د نوي غم لپاره

په پیل کې د نصیر احمد شهاب بیوګرافي:

مخکې له دې چې د شهاب صاحب بیوګرافي راواخلم، له فعال او ګران فرهنگي دوست ارشاد رغاد نه بیا - بیا مننه کوم چې د تېرو مرستو په دوام کې یې د ښاغلو احسان الله درمل او نصیر احمد شهاب د بیوګرافي په برخه کې هم مرسته راسره وکړه.

«نوم: نصیر احمد شهاب،

د پلار نوم: سید محمد،

د زېږېدو ورځ: 1996.6.6

ولایت: کابل ولسوالۍ: سروبي،

د پاڼو شمېره: له 3 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له را لیرلو مخکې په څیر و لولئ

د اوسېدو ځای: د کوتگی کلی چې د ولسوالۍ له مرکز څخه شاوخوا څلوېښت کیلومتره لرې پروت دی. د مور او پلار د لسو بچیو له منځه یواځنی کس چې په ډېرو سختو شرایطو کې تر لسانسه زده کړې کړي.

لکه څنگه چې زموږ کلی له ښاره لرې او هلته ښوونځی نه و، تر نهم ټولګي د سروبي ولسوالۍ (د سرچینو عالی لېسه) وروسته د کابل له (خوشحال خان لېسه چې لیلیه هم لري) څخه فارغ او د خوست ولایت د شېخ زاید پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځی د اردو څانګې ته بریالی او له یاد پوهنتونه په 2021 م کال فارغ شوم. د پوهنتون لوستو ترڅنګه مې د ښوونکي دنده درلوده، تر څو د ځان لومړنی اړتیاوې پوره کړای شم.

کله چې وطن د تالبانو لاس ته ولوېد او نور ځان راته په خپله خاوره پردی برېښېده ورسره د خلکو نامناسب چلند د وطن پرېښودو ته اړ کړم او نن سبا د جرمني هېواد په هامبورګ ښار کې اوسم.»

نصیر احمد شهاب ته د «ډیوی، ډیوی ماښام» کوربه محمداالله همیم داسې لیکلې دي:

«نن ماښام د " نصیر احمد شهاب " په نوم ډیوی بلوو.

همغه شهاب چې د زندهګۍ له درانه پېټې سره په یولټون ښکته پورته ونځېد. د دې لټون هر ګام یې، هر درد یې او هر پرهر یې شعر کړ. همغه شهاب چې فقط او فقط خپل ذوق پرې شعر لیکلې، همغه شهاب!!

نن په شهاب غږېږو، رائي شاعري یې را ولیکئ، خاطرې او کیسې یې وکړئ. دا ماښام د شهاب دی.»

دا هم د نصیر شهاب د شاعرۍ او شخصیت په باب نظریات:

Lalmohamad Jamal

ښه خبره دا ده چې شاعران، لیکوالان او نور شخصیتونه په ژوندون وستانل شي.

Paghman Nigar

«سپړلی دی او زه دومره لرې وری یمه جبر
اقلًا چې یو گل خو مې نیولی درته وای

نصیر احمد شهاب مې په لومړي ځل په افغان ادبي بهیر کې ولیدو له هغې وروسته مې بیا شهاب صاحب او ذبیح الله بیان صاحب چې دوی دواړه په شیخ ذاید پوهنتون کې محصلان وو ورسره مې ولیدل او بندار مو سره وکړ او ورپسې مې بیا څو څو ځله ناسته ورسره وشوه او خواره خواره شعرونه مې ترې واوریدل.

واقعا چې شهاب د ادب د اسمان ځلانده ستوری دی چې د شعر لپاره د خوارو لفظونو د راټولو یو ځانګړی هنر لري زه یې د خوندورې او نوبتګرې شاعرۍ یو ځانګړی مینوال یم د شهاب سیوری د تر ډېره د شعر په ځمکه راخور وي.»

فرهاد شپون

«تږی، چې اوبه ویني تنده یې سیوا کېږي، روژه دار، چې ډېر تږی شي یوازي دا خبره کوي، چې هیڅ نه خورم، مازي اوبه څښم..»

شهاب د تندې شاعر دی، هغه داسې شاعر، چې که یو غږپ اوبه څوک وڅښي، نو تنده پرې ابله بېله ماته کېږي، که یې لا وڅښي؛ نو حقیقت دی، چې یوازې به څښل کوي او خوراک به پرېږدي.

شهاب، په صحرا کې هغه لار ده، چې په ډېر بریک ځای کې یې لار کړي، همداسې د شهاب شاعري، چې پدې بې ذوقه او میدیایي شاعرۍ کې یې خپل حیثیت ساتلی، په شهاب خبرې ډېرې دي، (گوره چې له هرې ډډې وڅکي خواره وي).

مور چېرې هم د ستوري ځلا قیاس کولای نه شو، ځکه هغه لایتناهي دی. شهاب، په مسافرۍ کې خپلې شپې ورځې سبا کوي، د اروپا گرمیو ته له سیوري څخه بل ته پنا وړي، د دې عظیم انسان په ژوند برکت عمر یې درازه! شهاب دې وځلېږي، وځلېږي، او لا دې وځلېږي.»

مولانا هودمن

«خاورې ایرې اچوو په سترگو د ارمان کې
حد د بي وسی دی په ناراضه ژوند رضا یو

شهاب داسې لیکل کوي لکه ما چې کړي وي یو نیم دومره عجیبه بیت ولیکي چې کتابونه خبرې پکې وي»

دا هم د بناغلي شهاب د کلام بېلگه:

ساقی! تادي مه کوه دومره مي ناکام نه دی
زما هوس د چا لیده دي ستا د جام نه دی

هغه ډبل کېږي! زه نه مرم! دنيا نه وړانېږي!
نه، نه فالي! زما د ميني دا انجام نه دی

دار مي قبول دی خو په دې گنا چې وخ! مات شوم؟
قتل قدم وهي قاضي ستا ورته پام نه دی

چې هر سهار پاڅم، له قهره په ځان خولي لگوم
په دې خپه یمه چې لا مي ژوند تمام نه دی

نه ستا د مخ ډېوه شوه بله، نه یاران راغلل
هسي تیاره شوه، ستوري وختل، ما بنام نه دی

یاره جنت کې مي بني ډېرې منظرې وکړې
خو لا مي فکر نه وتلی ستاسو بام نه دی

زما او ستا نه کېږي څه پرېږده موټروانه یاره!
زما سفر د کوم سرک تر اختتام نه دی

چې ورته څو کرته مړ نشي مات، مات نشي
مړه نڅا خو د سندرو احترام نه دی.

شهاب

غزل

چې لېونی زړه مې پسڅپري د ماتم لپاره
نوي ياري خو به کوم د نوي غم لپاره
په زړه مې سل دنيا جنجال دی ستا په ضد مې قسم
نور د باور څه پاتې نه دي د قسم لپاره
وجوده! نن خو دي لالي ته خامخا گرموم
چې بهانه ورته پيدا شي د ستم لپاره
فرض کړه چې نن سبا کي ناست يو په تېغر د حساب
خواب دي څه دی د ناهيلي بنيادم لپاره؟
عجب ريشخند شومه فرهاده! تماشي ته راشه
د خپل غرور غر مې مات کړی د صنم لپاره
وخ سرايي منزله! مرم له ارمانې منزله
خدايکه لرمه حوصله د يو قدم لپاره

شهاب

غزل

ته يې د ځان کړي ستا د ميني تور يې ماته راکه
له خدايه وپوښته! چې څومره زور يې ماته راکه
نتيجه گوري! د انصاف د دعوه دارې دنيا
ته يې رقيب ته ورکړي، ستا پېغور يې ماته راکه
سودايي نه، خو په مذهب د لټون واوښتمه
چې مخ يې پټ کړ نيمايي انځور يې ماته راکه
لکه بنگري د رسوايي په مقام ودرېدمه
ما دومره نه غوښته چې څومره شور يې ماته راکه
هغه ياربازه په عشق نده خو ما ساتي زړه کي
د کرايي دا لنډمهالی کور يې ماته راکه
ته بختوره يې د عشق له هوا وساتلي
دغه تېره د ځان رېبلو لور يې ماته راکه

شهاب

د پاڼو شمېره: له 6 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

غزل

د خپلو هیلو قتل عام ته لښکر شوی یمه
له تانه پس! په ځان بېخي زورور شوی یمه
نن به نو لوپړي تندرونه ستا د سترگو د غم
بېگه مې خوب لیده ،چې زه سمندر شوی یمه
اختیار او خوښه لکه پلونه چېرته پاتې رانه
لکه غلام د ژوند په کار مقرر شوی یمه
شم پښه نیولی په هرچا پسې کېدونکي غږ ته
کلونه وړاندې له یو چا مرور شوی یمه
د وسعتونو پر بیان دې بازار گرم اوسه
خو زه له دغو دایرو نه بهر شوی یمه
د یوې چټې مینتوب یې و ختلی سرته
زه چې اخیر ځلي له ځانه خبر شوی یمه

شهاب

نوربیا

که مو غوښتل چې د لیکوال نورې لیکنې له نظره تېرې کړئ، دا ځای کلیک کړئ.